

INFORMACJE O PRAWIE DO SPECJALNEGO NAUCZANIA JĘZYKOWEGO DLA UCZNIÓW Z MNIEJSZOŚCI JĘZYKOWYCH

Prawo do specjalnego nauczania językowego uczniów z mniejszości językowych ma swą podstawę w Ustawie o nauczaniu (*opplæringsloven*) § 2–8 dla szkół podstawowych i gimnazjów, § 3–12 dla szkół średnich oraz w Ustawie o szkołach prywatnych (*privatskoleloven*) § 3–5.

Masz prawo do specjalnego nauczania języka norweskiego jeśli:

- twoim językiem ojczystym jest inny język niż norweski lub lapoński
- nie możesz brać udziału w nauczaniu po norwesku z powodu braku wystarczającej znajomości języka norweskiego

Ma to stanowić rozwiązanie przejściowe do czasu kiedy twój poziom znajomości norweskiego będzie wystarczający, aby móc brać udział w zwykłym nauczaniu. Specjalne nauczanie języka norweskiego ma stanowić główny środek pomocniczy dla uczniów, którzy nie mogą brać udziału w nauczaniu po norwesku.

Szkoła musi wymapować i ocenić twoją znajomość języka norweskiego, aby móc dać ci odpowiednią ofertę nauczania.

Mapowanie ma zostać wykonane:

- przy rozpoczęciu roku szkolnego w szkole średniej
- podczas nauczania po to, aby sprawdzić, czy twoje znajomości języka norweskiego są wystarczające ku temu, aby móc zakończyć specjalne nauczanie norweskiego

Jeżeli jest taka potrzeba, możesz także mieć prawo do nauki języka ojczystego, dwujęzycznego nauczania przedmiotów lub jednego i drugiego. Jest to przede wszystkim aktualne dla nowo przybyłych osób i innych uczniów z mniejszości językowych, których znajomość języka norweskiego jest na tyle słaba, że nie mogą brać udziału w nauczaniu po norwesku.

Specjalne nauczanie językowe oraz dwujęzyczne nauczanie przedmiotów ma odbywać się w szkole, do której uczęszczasz. Nauka języka ojczystego może mieć miejsce w innej szkole. Jeżeli nauka języka ojczystego oraz dwujęzyczne nauczanie przedmiotów nie może być wykonywane przez odpowiednio wykwalifikowane osoby, należy na tyle na ile warunki pozwalają umożliwić inne nauczanie dostosowane do twoich potrzeb.

Jeżeli masz prawo do specjalnego nauczania językowego, masz także prawo do dwóch dodatkowych lat nauki w szkole średniej, jeżeli zaistnieje taka potrzeba.

Jeżeli wynik mapowania wykazuje, że masz potrzebę specjalnego nauczania językowego, otrzymasz list, na który musisz odpowiedzieć informując o tym, czy przyjmujesz ofertę, czy nie.

Dyrektor podejmuje indywidualną decyzję, w której stwierdza czy masz prawo do specjalnego nauczania języka norweskiego, języka ojczystego oraz/lub dwujęzycznego nauczania przedmiotów.

Warunkiem jest, że specjalne nauczanie językowe to działanie, które zostanie zakończone, kiedy twoja znajomość języka norweskiego będzie wystarczająca.

Uczniowie, którzy ukończyli 15 lat sami decydują o tym, czy chcą skorzystać z oferty nauczania. Dotyczy to także specjalnego nauczania językowego zgodnie z § 32 Ustawy o dzieciach (*Barneloven*).

Pytania dotyczące przebiegu sprawy można kierować do danej szkoły.

Jeżeli jako uczeń lub rodzic jesteś niezadowolony z decyzji, możesz się od niej odwołać.

Odwołanie musi być w formie pisemnej oraz być podpisane. Jeżeli masz poniżej 18 lat, twoi rodzice / prawni opiekunowie muszą się podpisać. Odwołanie musi zawierać krótki opis okoliczności, które są powodem złożenia odwołania oraz tego co według ciebie powinno być zmienione w decyzji. Ostateczną instancją odwoławczą jest Wojewoda w Oslo i Akershus.